

- 2) [Έχουν το άρθρο 2, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη και το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθενται στην εφαρμογή διατάξεων του εθνικού δικαίου, όπως το άρθρο 29, παράγραφοι 2 και 3, το άρθρο 26, παράγραφος 3, και το άρθρο 72, παράγραφοι 1, 2 και 3, του *ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* (νόμου της 8ης Δεκεμβρίου 2017 περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κωδικοποιημένο κείμενο: Dz.U. 2021, θέση 154), καθόσον αυτές απαγορεύουν, με την απειλή πειθαρχικής κύρωσης υπό τη μορφή της παύσης, τη διαπίστωση ή εκτίμηση, εκ μέρους του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου), της νομιμότητας του διορισμού δικαστή ή της απορρέουσας από τον διορισμό αυτό εξουσίας άσκησης δικαιοδοτικών καθηκόντων, καθώς και την επί της ουσίας εκτίμηση των αιτήσεων εξαιρέσεως δικαστή οι οποίες στηρίζονται σε αυτούς τους λόγους, λαμβανομένου υπόψη ότι η εν λόγω απαγόρευση δικαιολογείται με επικλήση του σεβασμού που πρέπει να επιδεικνύει η Ένωση στη συνταγματική ταυτότητα των κρατών μελών;
- 3) [Έχουν το άρθρο 2 και το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 19 ΣΕΕ και το άρθρο 267 ΣΛΕΕ την έννοια ότι η εκτίμηση της ανεξαρτησίας ενός δικαστηρίου ή η εξέταση του ζητήματος αν ένα δικαστήριο έχει συσταθεί με νόμο κατά την έννοια του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν κωλύεται από απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου του κράτους μέλους [ήτοι του *Trybunał Konstytucyjny* (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Πολωνία)], με την οποία διαπιστώθηκε ότι δεν συνάδει με το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας απόφαση εθνικού δικαστηρίου αποφαινόμενου σε τελευταίο βαθμό [ήτοι του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου)], λαμβανομένου επιπλέον υπόψη ότι η απόφαση του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου) αποσκοπούσε στη συμμόρφωση προς απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, [ότι] οι διατάξεις του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας και της ισχύουσας νομοθεσίας (κανόνες του εθνικού δικαίου) δεν απονέμουν στο *Trybunał Konstytucyjny* (Συνταγματικό Δικαστήριο) αρμοδιότητα ελέγχου των δικαστικών αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων για την άρση της αμφισβήτησης όσον αφορά την ερμηνεία κανόνων δικαίου οι οποίες εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 83 του *ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* (νόμου της 8ης Δεκεμβρίου 2017 περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κωδικοποιημένο κείμενο: Dz.U. 2021, θέση 154), και, τέλος, ότι το *Trybunał Konstytucyjny* (Συνταγματικό Δικαστήριο) δεν αποτελεί, δεδομένου του σημερινού τρόπου συγκρότησής του, δικαστήριο που έχει συσταθεί με νόμο, κατά την έννοια της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (Dz.U. 1993, αριθ. 61, θέση 284, όπως έχει τροποποιηθεί);

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Landgericht Berlin* (Γερμανία) στις 24 Οκτωβρίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά M.N.

(Υπόθεση C-670/22)

(2023/C 35/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Κατηγορούμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης

M.N.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σχετικά με την ερμηνεία του όρου «αρχή έκδοσης» σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2014/41 (*):
- α) Πρέπει να εκδοθεί από δικαστή Ευρωπαϊκή Εντολή Έρευνας (στο εξής: ΕΕΕ) για την απόκτηση αποδεικτικών στοιχείων που βρίσκονται ήδη στο κράτος εκτέλεσης (εν προκειμένω: Γαλλία), εάν κατά το δίκαιο του κράτους έκδοσης (εν προκειμένω: Γερμανία) η διεξαγωγή αποδείξεων, στην οποία θα στηρίζονταν παρόμοια εγχώρια υπόθεση, θα έπρεπε να διαταχθεί από τον δικαστή;
- β) Ισχύει τούτο, επικουρικός, τουλάχιστον όταν το κράτος εκτέλεσης έχει εφαρμόσει το σχετικό μέτρο στο έδαφος του κράτους έκδοσης, προκειμένου να θέσει, στη συνέχεια, τα αντηθέντα δεδομένα στη διάθεση των ανακριτικών αρχών του κράτους έκδοσης που ενδιαφέρονται για τα δεδομένα αυτά με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης;

- γ) Πρέπει η ΕΕΕ για την απόκτηση αποδεικτικών στοιχείων να εκδίδεται πάντοτε από δικαστή (ή από ανεξάρτητο όργανο που δεν εμπλέκεται σε ποινικές έρευνες), ανεξάρτητα από τους εθνικούς κανόνες δικαιοδοσίας του κράτους έκδοσης, εφόσον το μέτρο αφορά σοβαρή παρέμβαση σε θεμελιώδη δικαιώματα υψηλού επιπέδου;
- 2) Σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/41:
- α) Αποκλείει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/41 ΕΕΕ σχετική με τη διαβίβαση δεδομένων τα οποία είναι ήδη διαθέσιμα στο κράτος εκτέλεσης (Γαλλία) από την παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών –ιδίως δεδομένα κίνησης και θέσης και καταγραφές περιεχομένου επικοινωνιών–, εάν η παρακολούθηση που διενεργήθηκε από το κράτος εκτέλεσης κάλυπτε όλους τους συνδρομητές υπηρεσίας επικοινωνιών, η ΕΕΕ επιδιώκει τη διαβίβαση των δεδομένων όλων των συνδέσεων που χρησιμοποιούνται στην επικράτεια του κράτους έκδοσης και δεν υπήρχαν συγκεκριμένες ενδείξεις για τη τέλεση σοβαρών ποινικών αδικημάτων από τους εν λόγω μεμονωμένους χρήστες ούτε κατά τον χρόνο της διαταγής και εκτέλεσης του μέτρου παρακολούθησης ούτε κατά τον χρόνο έκδοσης της ΕΕΕ;
- β) Αποκλείει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/41 μία τέτοια ΕΕΕ όταν η ακεραιότητα των δεδομένων που αντλήθηκαν με το μέτρο παρακολούθησης δεν μπορεί να ελεγχθεί από τις αρχές του κράτους εκτέλεσης λόγω εκτεταμένου απορρήτου;
- 3) Σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2014/41:
- α) Αποκλείει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2014/41 ΕΕΕ σχετική με τη διαβίβαση δεδομένων για τις τηλεπικοινωνίες που είναι ήδη διαθέσιμα στο κράτος εκτέλεσης (Γαλλία) σε περίπτωση που το μέτρο παρακολούθησης του κράτους εκτέλεσης στο οποίο στηρίζεται η διεξαγωγή αποδείξεων θα ήταν απαράδεκτο με βάση το δικαίο του κράτους έκδοσης (Γερμανία) σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση;
- β) Επικουρικός: ισχύει τούτο σε κάθε περίπτωση εάν το κράτος εκτέλεσης πραγματοποιήσει την παρακολούθηση στο έδαφος του κράτους έκδοσης και προς το συμφέρον αυτού;
- 4) Σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/41:
- α) Συνιστά παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών, κατά την έννοια του άρθρου 31 της οδηγίας 2014/41, ένα μέτρο που συνδέεται με τη διεύθυνση σε τερματικές συσκευές με σκοπό την άντληση δεδομένων κίνησης, θέσης και επικοινωνίας μιας υπηρεσίας επικοινωνιών μέσω διαδικτύου;
- β) Πρέπει η κοινοποίηση κατά το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/41 να απευθύνεται πάντοτε σε δικαστή ή ισχύει τούτο, τουλάχιστον, όταν το μέτρο που σχεδιάζει το κράτος παρακολούθησης (Γαλλία) θα μπορούσε να διαταχθεί μόνον από δικαστή κατά το δικαίο του κράτους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση (Γερμανία) στο πλαίσιο παρόμοιας εγχώριας υποθέσεως;
- γ) Στο μέτρο που το άρθρο 31 της οδηγίας 2014/41 εξυπηρετεί επίσης την ατομική προστασία των οικείων χρηστών τηλεπικοινωνιών, καλύπτει αυτό και τη χρήση των δεδομένων για την άσκηση ποινικής δίωξης στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση (Γερμανία) και, σε τέτοια περίπτωση, είναι ο εν λόγω σκοπός ισοδύναμος με τον περαιτέρω σκοπό της προστασίας της κυριαρχίας του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση;
- 5) Νομικές συνέπειες της απόκτησης αποδεικτικών στοιχείων κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης:
- α) Σε περίπτωση απόκτησης αποδεικτικών στοιχείων βάσει ΕΕΕ που αντιβαίνει στο δικαίο της Ένωσης, μπορεί να προκύψει απαγόρευση χρήσεως των αποδεικτικών στοιχείων άμεσα από την αρχή της αποτελεσματικότητας κατά το δικαίο της Ένωσης;
- β) Σε περίπτωση απόκτησης αποδεικτικών στοιχείων βάσει ΕΕΕ που αντιβαίνει στο δικαίο της Ένωσης, συνεπάγεται η αρχή της ισοδυναμίας κατά το δικαίο της Ένωσης απαγόρευση χρήσεως των αποδεικτικών στοιχείων, εάν το μέτρο που διέπει την άντληση αποδεικτικών στοιχείων στο κράτος εκτέλεσης δεν θα μπορούσε να διαταχθεί σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση στο κράτος έκδοσης και τα αποδεικτικά στοιχεία που θα είχαν αποκτηθεί βάσει τέτοιου παράνομου εθνικού μέτρου δεν θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν σύμφωνα με το δικαίο του κράτους έκδοσης;

- γ) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, ιδίως στην αρχή της αποτελεσματικότητας, η δικαιολόγηση της αξιοποίησης αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, τα οποία αποκτήθηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης ακριβώς λόγω ελλείψεως υποψίας αξιόποινης πράξης, βάσει σταθμίσεως συμφερόντων που στηρίζεται στη σοβαρότητα των αξιόποινων πράξεων οι οποίες έγιναν γνωστές, πρώτη φορά, κατόπιν της εκτιμήσεως των αποδεικτικών στοιχείων;
- δ) Επικουρικός: συνάγεται από το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως από την αρχή της αποτελεσματικότητας, ότι οι παραβάσεις του δικαίου της Ένωσης κατά την απόκτηση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο εθνικής ποινικής διαδικασίας δεν είναι δυνατόν να μην έχουν απολύτως καμία συνέπεια, ακόμη και στην περίπτωση σοβαρών αδικημάτων, και, ως εκ τούτου, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη υπέρ του κατηγορουμένου, τουλάχιστον στο επίπεδο της εκτιμήσεως των αποδεικτικών στοιχείων ή της επιμετρήσεως της ποινής;

(¹) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ 2014, L 130, σ. 1)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach (Πολωνία) στις 2 Νοεμβρίου 2022 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno — Handlowo — Usługowe A. κατά P. S.A.

(Υπόθεση C-677/22)

(2023/C 35/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-αιτούσα: Przedsiębiorstwo Produkcyjno — Handlowo — Usługowe A.

Εναγομένη-καθή: P. S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (αναδιτύπωση) (¹) (ΕΕ 2011, L 48, σ. 1), την έννοια ότι ο εκ μέρους επιχειρήσεων διά ρητής συμφωνίας καθορισμός προθεσμίας πληρωμής που υπερβαίνει τις 60 ημερολογιακές ημέρες είναι δυνατός μόνο στην περίπτωση συμβάσεων των οποίων οι ρήτρες δεν καθορίζονται αποκλειστικώς από ένα εκ των συμβαλλομένων μερών;

(¹) ΕΕ 2011, L 48, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Krakowa — Podgórze w Krakowie (Πολωνία) στις 3 Νοεμβρίου 2022 — Profi Credit Polska S.A. κατά G.N.

(Υπόθεση C-678/22)

(2023/C 35/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Krakowa — Podgórze w Krakowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Profi Credit Polska S.A.

Εναγομένη: G.N.